

A nagy áron kiváltott alkalom lett a beteljesedett várakozás

Énekek: 312: 1; 3 – 4; 308: 1 – 2; 304: 1; 7 és 9.

Bibliaolvasás Jelenések 12.

Alapige: Amikor pedig eljött a nyolcadik nap, és körül kellett őt metélni, a Jézus nevet adták neki, ahogyan az angyal nevezte őt, mielőtt még anyja méhében megfogant. [3Móz 12,3; Gal 4,4] És amikor leteltek tisztulásuk napjai Mózes törvénye szerint, felvitték Jézust Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak, [3Móz 12,4-5] amint meg van írva az Úr törvényében, hogy „minden elsőszülött fiúgyermek az Úrnak szenteltessék”; [2Móz 13,2.12-15] és hogy áldozatot adjanak az Úr törvényében mondottak szerint, „egy pár gerlét vagy két galambfiókát”. [3Móz 12,8] És íme, élt egy ember Jeruzsálemben, akinek Simeon volt a neve. Igaz és kegyes ember volt, várta Izráel vigasztalását, és a Szentlélek volt rajta. Azt a kijelentést kapta a Szentlélektől, hogy nem hal meg addig, amíg meg nem látja az Úr Krisztusát. A Lélek indítására elment a templomba, és amikor a gyermek Jézust bevitték szülei, hogy eleget tegyenek a törvény előírásainak, akkor karjába vette, áldotta az Istent (...). Lk 2: 21 – 28a.

Testvéreim, 2023 adventjének második úrnapiján egy Simeon nevű ember igaz adventi várakozásának beteljesüléséről hallottunk. E beteljesülés lényege akkor és ott az volt, hogy a Szentlélek által megadott találkozás helyén és idején Simeon pontosan ott volt, ahol Jézus Krisztus maga is éppen akart lenni.

Számunkra elcsépelet közhely, hogy Mindenható Urunk Igéje é Szentlelke által akar munkálkoldni a szentek közösségében, itt az Úrral való istentiszteleti közösségünkben. Miképpen lesz lehetséges a Jézus Krisztussal való igazi találkozásunk, akkor, ha nincsenek véltlenek, hanem mindent a Mindenható Krisztus tart kézben? Vajon, van-e bátorságunk feltenni azt a kérdést, hogy miképpen volt lehetséges, hogy Simeon pontosan ott legyen, ahol Krisztus maga is ott akart lenni? Véletlen? Statisztikai valószínűség, vagy ennél sokkal több történet.

Évről évre meg szoktam kérdezni a legkisebb tanítványaimat, hogy mit gondolnak arról, hogy Isten a leghatalmasabb erejű arkangyalát küldte el Názáretbe ahhoz a nagyon fiatal szűzhöz a Teremtő Atya Isten Igébe csomagolt üzenetével? Miért volt szükség egy SMS hosszúságú üzenethez a legnagyobb hatalommal bíró arkangyal jelenlétéhez? Csak azért, mert Mária abban a pillanatban a sárkány ragadományra tágra nyílt szája üldözte már.

Nem volt ez másként a Simeon és Jézus találkozása alkalmával sem, ahogy a mi Urral való találkozásunk is pontosan ilyen körülmények között történik.

A mi templomunk is azért van, hogy az Isten Igéje által Mindenható Urunkat felismerjük és közösségünk legyen a Szentháromság egy Istennel és az ő népével. Milyen csodálatos, amikor béke van és a keresztelői istentiszteleten felemeljük az Úrnak Mennyei Atyánk ajándékát és áldását, aki a mi vér szerinti gyermekünk. Milyen kimondhatatlan kegyem, amikor békességben a kegyelem evangéliumában látjuk meg Jézust és adjuk neki az életünket. Bárcsak ez történe most is!

2023 adventjének harmadik úrnapiján arról lesz szó, hogy Simeon számára a nagy áron kiváltott alkalom lett az ő várakozásának a beteljesülése.

Az evangéliumok feljegyzései szerint valahányszor Jézus a jeruzsálemi templomba járt mindig történt valami. Nyolcnapos korában emberek teltek meg Szentlélekkel és Istent dicsőítve prófétáltak, (Lk 2: 28 – 38) mert az Úr megjelent a nagy áron kiváltott alkalomban.

Simeon *elkészülten várta a Messiást!* Halld! Simeon a Messiás várására igaz izraelitaként egy egész életet tett rá és nem csalatkozott! Arra kérte Istent, hogy írja a szívébe az Ő igéjét; meglett. Isten Igéjével a szívében Simeon illúziók, tévképzetek, utópiák és csalódások nélkül céltudatosan készült a templomba, a Messiás Jézussal való találkozásra! Sok ige volt a Bibliájában, de számára Isten Szentlelke mind-közül azokat fűzte egyetlen szent papi öltözékké és efód-dá (2Mózes 25: 7; 28: 4), amelyek a mi Urunkat Jézus Krisztust ábrázolták ki, úgy, ahogyan azt mi az evangéliumokból láthatjuk.

Minden kérése közül a legfőbb és a legelső az volt, hogy nem valamelyik próféta, hanem a saját szemével akarja látni a Messiást, utána akár meg is halhat. Érdemes volt-e mindent erre az egy találkozásért odaáldozni? Miképpen tudott ennyire kitartó és következetes lenni? Feszült figyelemmel őrködött, hogy ne mulassza el azt az egyszeri egy és megismételhetetlen alkalmat! Bátran, kérdezzem csak meg, hogy jó magam számokban kifejezve mennyi *egyszeri egy és megismételhetetlen drága alkalmat*¹ mulasztottam el az istenes és templomba-járó életem során? Vajon van-e fogalmad arról, hogy miért szükséges akár drága áron is kiváltani az alkalmat? Tudjuk-e, hogy egy-egy alkalom mibe kerül Istennek, csak egyetlen alkalomnak is a létrehozása? A Szentírásnak erre vonatkozóan is van meglehetősen hátborzongató tanítása. E kinyilatkoztatás szerint Dániel próféta már hosszú ideje, legalább 21 napja könyörög Istennek a mennyei látásért. Eljön a nap, amikor Istennek angyala személyesen adja át a prófétának az Úr üzenetét, amit a következő Ige előzött meg:

- Ne félj Dániel: mert az első naptól fogva, hogy szívedet adtad megértésre és sanyargatásra a te Istened előtt, meghallgattattak a te beszédeid, és én a te könyörgéseid útra is keltem. De Perzsiának fejedelme ellenem állott huszonegy napig, és íme Mihály, egyike az előkelő fejedelmeknek, eljött a segítségemre, és én ott maradtam a perzsa királyoknál; most pedig itt vagyok, hogy tudodra adjam, ami a te népedre az utolsó időkben következik: mert a látomás azokra a napokra [szól].

És amikor ilyen szavakkal szólt a velem beszélő, orcámmal a földre estem és megnémultam. Dániel 10: 12 – 15.

Bizony, minden egyes istentiszteletért angyal légiók küzdenek meg a mennyekben, Isten minden egyes személyednek szóló üzenetéért az Úr arkangyalai magával a Sátánnal csapnak össze! Tudtad-e ezt testvérem, amikor eljöttél ide az Úr házába? Emlékezzél most vissza, hogy mit tettél te, az angyalok és arkangyalok által kiharcolt alkalmakkal? Nos ideje, hogy a földre borulj és elnémultan elhallgatván az Úr meghallgatója légy!

Karácsony szent estéje lesz nemsokára, amikor szeretetünk ajándékai a feldíszített fenyőfa alá kerülnek. Azt a pillanatot, amikor sokan kibontják majd a díszes csomagolást, sokaknál hosszú kívánságlisták előzték meg, aztán következett a célba vett zsákmány felkutatása, megvásárlása és egyebek. Lessünk most be a Simeon fája alá! Mit találunk ott? A leghatalmasabb meghallgatott kérésének teljesülését, mert nemcsak látja, hanem saját unokája vagy inkább dédunokájaként emeli keblére Jézust és teljes szívéből áldja az ígéreteit megtartó Szabadító és csodálatos Istent.

A Simeon „karácsonyi” ajándéka pontosan olyan, amilyennek várta, egy csodálatos kisfiú, akit a körülmetélés szertartásával éppen most szentelnek Istennek, tagolják be őt Izrael testébe, az

¹ Meglássátok tehát, mimódon járjatok szigorúan, ne mint nembölcsek, hanem mint bölcsek, megvásárolván az alkalmat, mivelhogy a napok gonoszok. Annakokáért ne legyetek esztelenek, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata. És ne részesedjete meg bortól, amiben kicsapongás van; hanem teljesejete be Lélekkel. Efézus 5: 15 – 18a. A megvásárlás itt a görög *ἐξαγοράζω* (exagoradzó), jeletései: 1) megvesz, megvásárol 2) kifizet (váltságdíjat), *kivált, megvált* 3) kihasznál (lehetőséget), megragad (alkalmat).

üdvözített Siónt pedig az ő testébe. A Simeon „karácsonyi” ajándéka a csodálatos Fiú, kiről Ézsaiás így profétált:

„Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk, és az uralom az ő vállán leszen, és hívják nevét: csodálatosnak, tanácsosnak, erős Istennek, örökkévalóság atyjának, békesség fejedelmének! Uralma növekedésének és békéjének nem lesz vége a Dávid trónján és királysága felett, hogy fölemelje és megerősítse azt jogosság és igazság által mostantól mindörökké. A seregek Urának buzgó szerelme művelendi ezt!” Ézs 9:6 – 7.

Isten egyszülöttje Ő, akiben az Atya gyönyörködik és azt parancsolja, hogy te is pontosan azt tedd, őt hallgatva² gyönyörködj benne! Az a nap volt az, amelytől kezdve az Isten örök beszédével Jézus a Dávid magjából való József fia, Izrael Szentje, a zsidók királya.

Azon a napon a Simeon szeme láttára teljesedett be az Isten Ábrahámnak tett esküje, amikor Isten, mivel nem volt nálánál nagyobb, az átok-eskü esküjével ment át a ketté hasított hús (1Móz 15:12 - 17) között és magára esküdött meg, hogy üdvözítője lesz Ábrahámnak, és rajta keresztül mindenkinek, akivel Isten a hit szövetségével köt új szövetséget. Eljött hát az elsősülött, akinek Nevében megváltásunk és üdvösségünk van.

Simeon adventje tökéletesen beteljesült, és a karácsonya is teljes lett, mert nem mulasztotta el a drága áron kiharcolt alkalmat.

Húsvétkor Tamás lekéste a társai első nagy örömét. Nyolc napig kellett a mély sötétségbe lennie, amikor a társai már békességben örvendeztek. Miért? Mert lekéste az alkalmat.

De milyen a te advented? Lehetünk-e mi ilyen Isten által meghallgatott emberek, netán gyülekezet? A válaszom ez: Jaj nekem, ha nem leszek ilyen Simeon, jaj nekünk, ha nem leszünk Istentől meghallgatott gyülekezet! Nyilván ennek előfeltétele, hogy mi az Urat, az egyszülött szerelmes Fiút hallgassuk/csókoljuk!³

Kicsiknek és nagyoknak egyaránt tudniuk kell, hogy református keresztyénként az Isten Messiást váró népe vagyunk. Adventkor nem a kis Jézuskát várjuk, hanem a dicsőségében hatalommal visszatérő Mindenhatót, aki magához vesz mindent, amit saját vérén vásárolt meg a váltságban. Igaz, hogy itt a templomban az igehirdetésben, a keresztség és az úri szent vacsora sákramentumaiban a keblünkre emelhető Jézussal találkozunk, de keresztyénségünk itt nem ér véget, sőt, csak éppen elkezdődik, mert mi itt arra készülünk, hogy a dicsőséges Krisztushoz emeltessünk. Bizony Ő az, aki magához emel bennünket!

Ahogy Simeon pontosan tudta, hogy Jézus első eljövetelével mire számíton, úgy nekünk is pontosan kell tudnunk, hogy mire számítsunk a Jézus befogadásával, és mire számítsunk az Ő küszöbön lévő dicsőséges visszajövetelével, tűzben való megjelenésével. Éppen ezért könyörögjünk Isten Szentlelkének, hogy tegyen bennünket Krisztus Urunknak és a mi Istenünknek és Atyánknak a Simeonjaivá, olyan meghallgatottakká, akik meghallgatjuk és szeretjük a nekünk adott örök Igét, Krisztust! Ámen.

² Mikor ő még beszél vala, íme, fényes felhő borítá be őket; és íme szózat lón a felhőből, mondván: Ez az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm: őt hallgassátok. Máté 17: 5. Ameddig őt hallgatod Simeon vagy; neved azt jelenti, hogy meghallgatod az Urat, ő pedig meghallgat téged!

³ Mikor ő még beszél vala, íme, fényes felhő borítá be őket; és íme szózat lón a felhőből, mondván: Ez az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm: őt hallgassátok! Máté 17: 5; Márk 9: 7; Lk 9: 35. Vö.: Csókoljátok a fiút, meg ne haragudjon és el ne vesszetek az úton, mert hamar felgyullad haragja; boldogok mind, akik bíznak benne! Zsolt 2: 12!